

(IX) (A PÁTRIÁRKA KÖRNYÉKE)

nyugodtnak tűnt, mint a nulla, kímélve
magát, hogy elöntsé klímájával egy név.
a név például, aminek képtelen sok verziója
van. szél támad az őszirózsa széthulló spirálja
körül, és lefekszik az álló taxik csíkjára.
az izomláz a pátriárkában sül át ma,
gömbölyűvé válva, mint az altatás.
néz a papírvékony göröl és az old boy nászából
született, óhatatlanul, egy anonim szobában.
tegnap óta árad a folyó. elbánik a felszínnel.
aláfordul a partnak, hogy kinyalja a habos
hidegvérűek fészkeit, s az egyedeket, melyek
kirajzanak, egy olyan szél forgatja fel, ahol
nincs jövő idő. ott lakik a morál. a Morál
vagyok, akire vágytatok. (ha heves vagyok,
kifutunk az időből. ha elizgulom,
megszilárdulunk)

(IX)

fehér zárójel egy fekete erdőben. motoros szán
fut ki rajta a hóra. epikus apák és fiúk ülnek
benn. a köd burája alatt hó lebeg.
valami megváltozhatott ezalatt, odabent.
a zoom kinyújtható szeme letapogatja
róla ZONA EXIT. egy zóna mint incidens.
bizalmasan súg, ahol más kinyilatkoztat,
de időnként, mint sebváltón a tenyér szaftos,
lapos húsa, őrjöng. szemeszterek múlva itt
majd egy aquapark fog állni. hasábnyi
zuhanyzóban leütnek. kiszívják részrehajló kelyhed.
de ezek még következetes percek –
két oldalán nyitott, kopár szünet ereszkedik.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Korpa Tamás

Látó Szépirodalmi Folyóirat